

FARNÍ INFORMACE

FARNOSTÍ SKUTEČ A PŘEDHRADÍ

Listopad 2011 č. 2

Druhé číslo farních informací máte před sebou.

Hlavní událostí asi byla poť do Malých Svatoňovic. Byl nás celý autobus! A bylo to fajn!

Co napsat na úvod??? Povzbuzení k větší přemýšlivosti a statečnosti. V písničce od Spirituál quintetu se zpívá: „Musíš za svou pravdou stát!“ a já bych řekl i za svoji VÍROU!

Kam mířím? K Dušičkám a možnosti získat plnomocné odpustky pro duše v očistci. No to víme, že ta možnost je a budeme se snažit. Ale opravdu???? Když jsem byl jednou na koncertě Rubeše, měl jsem velikou radost, že je tam většina lidí, které znám z kostela. Na místní radnici je to také tak. A pak se divím, že 2.11. je Dušičkový koncert. Pokud vím, tak za účast na koncertě církev plnomocné odpustky pro duše v očistci neudílí! A tady bych čekal od každého, aby když poprvé slyšel, že má být koncert hned řekl: „Ale já nemohu, to jsou odpustky, musím do kostela a na hřbitov!“ Udělejme koncert v pondělí 30. Nebo kdykoliv, ale 2.11. nemůžu! Je kostel! A kdybyste to opravdu řekli všichni, pak by zbyla na koncert asi třetina lidí. Takhle spousta lidí půjde i jenom poslechnout a už nestihnou mši a získat odpustky. Bude akce v Kulturáku, ale bylo by plnější nebe, protože by nás mohlo být na hřbitově daleko víc a vyprosit daleko víc plnomocných odpustků. Je škoda, že my sami křesťané si děláme „truc akce“, abychom nemohli dělat to, co máme - a plnomocné odpustky jsou velká věc. ŠKODA!

Doufám, že nikdo nic nevymyslí na odpoledne na svátek sv. Štěpána, kdy, snad mohu napsat, připravujeme tradiční Živý betlém. Je ale letos úplně jiný, protože bude opravdu SKUTEČSKÝ! Bude náš a u nás. Ne u nás, ale ve skutečnosti z větší části importovaný z Rané, jak to bývalo minulé roky! My na to máme i bez Rané! A chci povzbudit všechny účinkující – a není jich málo – a o tom to je – zapojit se! ☺ Abyste vytrvali až do konce = do premiéry 26.12.2011 v 15,00! ☺ Chci také pozvat Vás všechny neúčinkující, abyste se přišli podívat.

Chci také ke konci roku moc poděkovat všem spolupracovníkům. Těm viditelným, jako jsou ministranti, zdobíči, kostelníci, těm slyšitelným – varhaníci a zpěváci, ale i těm neviditelným – kalkulačkám, uklízečkám,

matrikářce Paní Hodanové,... Bez Vás by to nebylo! Ale ani bez Vás jen účastníků bohoslužeb, modliteb, adorací, prvních sobot, se tkání dětí, dětských mší,... Velké PÁN BŮH ZAPLATĚ!

PŘIPRAVUJEME

Adventní duchovní obnovu na 3.12.;

ŽIVÝ BETLÉM na 26.12. od 15,00

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

V katolickém liturgickém kalendáři připadá na den 2. listopadu už po staletí Památka zesnulých, "vzpomínka na všechny věrné zemřelé". Lidově je tento svátek tradičně nazýván „Dušičky“. Dušičky jsou zesnulí, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do nebe a jsou podle církevního učení ve fázi "očišťování", tedy v "očistci". Rituální obřady na paměť zemřelých mají sice různá náboženství, ale mše za mrtvé, které se v ten den po celém světě slouží, zná jen církev římskokatolická.

Mše za zemřelé bude **2. listopadu v 18:15 hod. v kostele Panny Marie, který je na zaniklém starém hřbitově a ve středu v 18,00 hod. na netradičním místě - přímo na hřbitově ve Skutči.** Bude sloužena za všechny zemřelé na které pamatujeme, ale také za ty, které zde už nikoho nemají, jejich hroby jsou zpustlé a opuštěné a nikdo se za ně nemodlí. A také hlavně za všechny oběti násilí, za vojáky zde padlé, za oběti různých rizuálů, za všechny žijící špatně, kteří nejsou zavrženi a je možno jim pomoci, za ty na které opravdu za celá staletí nikdo nevzpomněl. Po mši pan děkan projde hřbitov pokropí svččenou vodou a požehná všechny hroby. Na hřbitově budou připravené lavice na sedění. Přijďte se také pomodlit a zapálit svíčku ...

Tato naše společná modlitba má velikou moc! Oni nám pak budou pomáhat! ☺ A bude jich hodně, kterým pomůžeme do nebe! ☺

J. Bouška a P. F. Hofman

STALO SE

Byl farní výlet do Malých Svatoňovic

Bylo první nedělní setkání dětí

Bylo první podzimní farní kafe bez kafe ☹ - nebylo, protože to vedení farnosti nezajistilo a nedomluvilo! ☹ Omlouvám se! F.H.

Pastorační rada farnosti Skuteč 05. 10. 2011

-
- Modlitba živého růžence – jednalo se o „rozjetí“ dalšího kola pokud by byl zájem
 - Adventní duchovní obnova farnosti bude 3. 12. 2011
 - Vánoční bohoslužby budou v obvyklých časech – dětská půlnoční v 16:00, půlnoční ve 24:00. V neděli 25. 12. 2011 byla navrhována až v 11:00 a večerní mše nebude. Dne 26.12. mše svatá v 8:00. Na Štěpánově 26. 12. 2011 v 11:00. Mše svatá na Silvestra v 17:00, Na Nový rok 1. 1. 2012 – 8:00, 18:00.
 - Mše svaté v dolním kostele budou do konce listopadu, od začátku prosince budou v horním kostele. V dolním kostele zůstanou pouze dětské mše svaté
 - Mše svatá s mikulášskou nadílkou bude v neděli 4.12. po ranní mši svaté.

- Živý betlém – proběhne 26.12. v 15.00, potom bude zpívání koled v kostele.
- Velké zpovídání před dušičkami bude asi 21.10. Před vánocemi 18.12.
- Mše svatá za všechny věrné zemřelé bude 2.12. na hřbitově. – změněno kvůli koncertu Rubeše na 3.11.
- Rorátní mše svatá – 23.12. v 7:00, potom snídaně na děkanství
- Návrh dělat mše svaté v zimním období na děkanství ve farním sále. Toto téma zůstalo otevřené pro další jednání. Spíš odmítavý postoj kněze.
- Malý zájem o pomoc při úklidu listí a sněhu. Farníci by se měli více zapojovat.

FARNÍ KNIHOVNA:

Milí farníci,

Po dlouhé době obživla naše farní knihovna. Už je uspořádaná, rozdělená podle témat a přístupná všem. Pan Marek slíbil, že nám bude dělat knihovníka a udržovat ji v pořádku.

Co v ní můžeme nalézt? Jsou tam teologické spisy, encykliky, katecheze. Najdeme trošku poezie, krásné album, zvláštní koutek pro spisovatele z Vysočiny. Nezapomněli jsme na čas komunistického pronásledování, je zde i několik „perliček“ – třeba Kapesní slovník ateisty. Je tu mariánská literatura, modlitební knížky, trochu psychologie. Největší části: životopisy světců a významných lidí církve, duchovní četba a beletrie. Protože jsme farní = náboženská knihovna pod názvem beletrie se skrývá v podstatě směs všech ostatních knížek, které stojí za přečtení ale nejsou vyloženě duchovního založení.

Děkuji mužům, kteří velmi obětavě snesli z půdy nekonečný počet těžkých krabic s knihami ☺ !

Přeji mnoho krásných zážitků u četby.

s. Blanka

ZMĚNÍME:

- Zajistíme a domluvíme farní kafe!
- **Doufám, že se konečně začneme modlit modlitby před a po mši svaté, které máme od srpna na lavicích !!! F.H. !**

OHLASY – PROSTOR PRO VÁS

**Unikátní historický nástroj s nejmodernější současnou technologií
– varhany v kostele Nanebevzetí Panny Marie**

V září do kostela Nanebevzetí Panny Marie zavítal Český rozhlas Hradec Králové spolu s varhaníkem prof. Václavem Uhlířem nahrávat cyklus z pořadu Varhany Královéhradecké diecéze. Tento pořad byl vysílán 1. října. Pokud si jej chcete zpětně poslechnout, musíte mít přístup k internetu, kde je k dispozici na stránkách Českého rozhlasu. Pro ty kdo internet bohužel nemají, uvádím k tomuto nástroji pár informací.

Původní dvoumanuálový barokní nástroj postavil kolem r. 1721 Václav Pantoček z Dačic, což je u Rakouských hranic. Oba manuály byly vestavěny do jedné dvoupatrové varhanní skříně v zábradlí kůru. V horní části byl umístěn hlavní stroj, pod ním byl dolní

pozitiv, pedál byl umístěn se vzduchovou soustavou za zády varhaníka. Hrací stůl byl vestavěn do zadní části varhanní skříně.

V roce 1931 nahradil tento historický nástroj rychnovský varhanář Václav Poláček z Rychnova nad Kněžnou novým dvoumanuálovým pneumatickým nástrojem s kuželkovými vzdušnicemi. Z původního nástroje se tak zachovala pouze bohatě zdobená varhanní skříň s prospektovými píšťalami. O jejím významu svědčí i zápis ve státním seznamu památek.

Generální rekonstrukce a modernizace nástroje proběhla v r. 1998 firmou Organ Service Olomouc. Píšťaly a vzdušnice zůstaly zachovány, včetně rekonstrukce této části. Traktura byla převedena na elektropneumatický systém a nástroj byl vybaven vysoce moderním – digitálně ovládaným hracím stolem, volně stojícím u zábradlí kůru. Varhany např. ukazují teplotu, vlhkost vzduchu, aktuální čas, napětí motoru, výšku ladění. Jedna z vymožeností je i záznamník hry, který umožňuje nahrát hru do paměti a pak si ji přehrát atd. Umí to mnohem víc než jsem zde popsal, ale o tom by musel pohovořit odborník 😊 Díky této rekonstrukci se podařilo zachránit unikátní historický nástroj a současně mu dodat ojedinělou a moderní technologii.

J. Bouška

Doporučená kniha

Brzy se stmívá a možná právě přichází čas, kdy sáhneme po knize a budeme si tak krátit dlouhé zimní večery. Rád bych vám doporučil knihu, která mě velmi zaujala. Při čtení knihy si na své si přijdou všichni, kteří usilují o obnovu svého života s Bohem a mají smysl pro dobrodružství. A co je to za knihu?

Chatrč – William P. Zouny

Missy, nejmladší dcera Mackenzieho Allena Phillipse, je unesena během rodinného výletu a důkazy o tom, že byla pravděpodobně zavražděna, se najdou v opuštěné chatrči uprostřed oregonské divočiny. O několik let později obdrží Mack, utápějící se v nejhlubší beznaději,

podivný vzkaz, který vypadá, jako by byl od Boha, a ve kterém ho pisatel zve na víkend do chatrče. Přestože Mackovi jeho vlastní počínání připadá nanejvýš pošetilé, vrací se jednoho zimního odpoledne na toto místo, aby znovu vkročil do samého středu svých nejtemnějších nočních můr. To, co tam najde, navždy změní jeho život...

Je téměř neskutečné, že se kniha, kterou si její autor původně vytiskl sám pouze v několika kopiích pro svou rodinu a své nejbližší přátele, stala bestsellerem deníku New York Times, přeloženým do 35 jazyků. Chatrč oslovila miliony čtenářů svérázným, ale srozumitelným obrazem Boha, soucitného tváří v tvář velkému zlu. Na mnohé z nich zapůsobil velký smutek hlavní postavy, to strašlivé břemeno, které často doprovází těžkou ztrátu a je tak běžnou součástí lidského údělu, že nás to nutí se ptát: Kde je Bůh, když ho nejvíce potřebujeme? A kdo vlastně je Bůh? Chatrč však není jen knihou o hledání Boha, ale mnohem více příběhem o tom, jak člověk tváří v tvář zlu a bolesti nalézá sebe sama.

Zaujala Vás ukázka a chcete si knihu přečíst? Pokud nemáte možnost si ji koupit rád vám ji seženu ☺

J. Bouška

Z NAŠEHO FARNÍHO ŽIVOTA

Rorátní mše svatá

Staročeskou tradicí je slavení tzv. Rorátů, které jsou specifickou podobou ranní mariánské mše v době adventní. Typické české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí, nemají v evropské kultuře obdobu. Odkud však pochází název roráty, který se pojí s adventní liturgií? V knize proroka Izaiáše čteme následující latinský text: "*Rorate caeli desuper et nubes pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem et iustitia oriatur simul ego Dominus creavit eum.*", což česky znamená: "*Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost, nechť se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní. Já Hospodin to stvořím.*" (Iz 45, 8). Tato spása, která má vyrašit, je Kristus, a proto tento verš plně vystihuje duchovní i teologický obsah adventní doby. Díky tomu se stal vstupní antifonou (introitem) čtvrté adventní neděle a následně vedl ve Francii (kolem roku 1610) ke kompozici adventní písně Rorate caeli. Tato píseň má čtyři sloky pro čtyři týdny Adventu, a tak jako se zapalovaly svíce adventního věnce, přidávaly se další sloky. Roráty tedy označují mešní vstupní zpěv v době adventní, přičemž se kostel postupně rozsvěcuje, postupně se i zvětšuje počet zapálených svící adventního věnce a zpěvy se prodlužují. Toto narůstání světla a délky zpěvu symbolizuje blížící se příchod Krista, který je "světlem k osvětlení pohanů a spásou Izraele" (Lk 2,32).

A jak roráty vypadaly? Konaly se ráno před svítáním při světle svíček, kterým se říkalo „rorátky“. To poukazovalo na jejich nejpodstatnější význam: symbolizovaly temnotu světa, ke kterému má přijít Spasitel. Někde se to slavilo po celé čtyři týdny, někde pouze poslední týden.

Marie s dítětem; mozaika, 11. století, klášter Osios Lukas, Řecko

Je to opravdu hezká tradice, proto přijďte do děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie 23. prosince v 6.30 hodin na rorátní mši svatou. Budete mít příležitost načerpat předvánoční atmosféru se svíčkou v ruce, na půl probuzení ze snů, a vžít se do naděje očekávání ...

J. Bouška

MATRIKA

KŘTY

10.9. Michaela Hauptmanová ze Skutče

15.10. Anna Marie Tmějová z Předhradí

POHŘBY

13.7. Bohuslava Hašková ze Lhoty

8.9. František Ťopek z Mokřýšova

20.9. František Pícha ze Štěpánova

10.10. Stanislav procházka ze Žďárce u Skutče

DĚTI

Nejen pro ministranty - Postoje a gesta při liturgii

Liturgie katolické církve – Ježíšovy církve, je krásná a rozmanitá. Vždyť v církvi je přítomný On sám, jak to přislíbil apoštolům. Pro ministranty je ale liturgie především tím, jak za sebou následují jednotlivé části bohoslužby a mnohdy ani nechápou smysl a význam toho co dělají. To všechno však bude náplní ministrantských schůzek. Liturgie tím však zdaleka nekončí. V jistém smyslu je liturgie to, co oživuje celou mši svatou. Člověk vyjadřuje svůj vztah k Bohu nejen svými slovy, ale také svým postojem. V liturgii má všechno svůj význam. Proto nejen ministrant, ale také všichni ostatní, mají poznat symboly, postoje a gesta. Pokud budeme znát tuto liturgickou řeč, budeme se moci naplno účastnit oslavy Boha.

A protože znát dobře tuto liturgickou řeč je pro ministranty důležité, bylo to tématem první ministrantské schůzky. Teď už je to pouze na nich samotných nakolik chtějí chválit Pána těmito gesty a jak si je osvojí.

Pokleknutí - Znamená pozdrav, poklonu Pánu. Poklekáme pře svatostánkem na začátku a na konci mše svaté. Kdykoli jindy přicházíme do kostela, také zdravíme Ježíše ve svatostánku pokleknutím.

Klečení - Klečet znamená klanět se Bohu, který je naším Pánem.

Úklona- Znamená vzdání úcty, úklonou zdravíme oltář jako nejdůležitější místo v kostele, kněz dokonce zdraví oltář políbením.

Sezení - Když přijde návštěva, posadíme se. Tím dáváme najevo, že máme čas. Když sedíme v kostele, znamená to, že nikam nespěcháme, ale máme pro Ježíše čas a chceme mu v klidu naslouchat

Stání - Znamená připravenost, bdělost. Kdo stojí, nespí, ale je připraven vydat se na cestu. Stání vyjadřuje i naši úctu k tomu, kdo k nám mluví. Stát v kostele znamená nejen naši připravenost poslouchat, ale i udělat to, co Bůh chce.

Protrace - Výraz nejhlubší pokory a úcty. Poloha těla ležícího obličejem k zemi a se vzpaženými rukama, vyjadřuje plné podrobení se, hlubokou bolest nebo pokornou prosbu.

Vkládání rukou - Je znakem předání ducha svatého.

Bití v prsa - Znamená pokoru a lítost.

Ruce - Sepjaté ruce držíme na srdci - dáváme tím najevo, že se chceme modlit nejen ústy ale i srdcem. Takto složené ruce vyjadřují, že naše modlitba má stoupat vzhůru k Bohu. Dříve, když služebník vyjadřoval oddanost svému pánu, dělal to tím, že před ním poklekl a takto složené ruce dal do rukou svého pána. Sepjaté ruce znamenají naši ochotu věrně Pánu sloužit. Pevně sepnuté ruce (nedají se odtrhnout) znamenají, že tak pevně se máme držet Ježíše a nikdy ho neznadit ani neopustit. Když se kněz při mši svaté modlí, často má ruce rozpjaté. Máme-li někoho rádi a chceme mu jít naproti, vztahujeme k němu ruce. Rozpjaté ruce kněze při modlitbě všem v kostele připomínají, že nás Bůh zve k sobě, máme mu jít naproti.

Podání ruky - Vyjadřuje odpuštění, přátelství, jednotu.

J. Bouška

NĚCO K PROHLoubENÍ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

Modlitba ke svatému archandělovi Michaelovi proti satanovi

Před nedávnem se v našem kostela zavedla modlitba k archandělu Michaelu. Jak jsem se dozvěděl od vás farníků, tato modlitba se zatím netěší velké oblibě. I já si k ní teprve hledám cestu. Je to možná proto, že nechápeme smysl proč se jí modlit. Trochu jsem tedy hledal jak vůbec modlitba vznikla a možná po přečtení následujících řádků si více uvědomíme jak je potřebná. Jde přeci o naše dobro. Pokud nechápete přítomnost výrazů např. „drak“ či „had“ tak si přečtete knihu Zjevení sv. apoštola Jana, protože z této knihy je tato symbolická řeč převzata.

V modlitbě se obracíme s prosbou o ochranu archanděla Michaela proti satanovi. Musíme uznat, že satan skutečně existuje a že udělá všechno, co má v moci, aby nás odvedl od našeho cíle, od věčného života s Kristem v jeho království. Jedním z největších úskoků satana je jeho lež - v tom, že neexistuje. To, že nevěříme v existenci satana a v síly zla, nás činí neschopnými k tomu, abychom jim odolávali. Proto je dobré vzpomenout si na modlitbu k svatému archandělovi Michaelovi. Musíme myslet na to, že pokaždé, když se modlíme tuto modlitbu, bojujeme proti našim opravdovým nepřátelům, proti zlu a zlým duchům. Při mši svaté se nám dostává mnoho milostí od Pána. To se ale nelíbí Satanovi a proto na nás útočí. Tato modlitba těsně po mši svaté nám může napomoci proti němu.

Jak vůbec vznikla tato modlitba? Napsal ji papež Lev XIII. (1810 – 1903). Tento papež měl na konci 19. století během jedné mše svaté vidění, které jej velice udivilo. Viděl jak si Lucifer vyžádal od Nebeského Otce jedno století, aby mohl zakoušet lidstvo. Těmito sto lety mělo být 20. století. Můžeme si zde připomenout slova v Písmu, kde řekl Pán Ježíš Petrovi: „Šimone, Šimone, hle Satan si vás vyžádal, aby vás tříbil jako pšenici. Ale já jsem prosil za tebe, aby tvá víra neochabla, a ty, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.“ (Lk 22,31-32). Papež Lev XIII. tehdy ve svém vidění spatřil, jak se nebe zatmělo množstvím zlých duchů, kteří se snášeli na zemi, aby všechno zničili. Historie 20. století potvrzuje, že toto století poznamenané dvěma světovými válkami, fašismem a bezbožností bylo pro život lidí

nesmírně těžké. Již zmíněný papež po svém vidění složil právě modlitbu ke sv. Archandělu Michaelu.

J. Bouška

Z jiného pramene: Během pontifikátu papeže Lva XIII (1878-1903) zednáři zesílili svoje působení a začali mocný útok na Církev katolickou. Proto Lev XIII napsal encykliku Humanumgenus, 20 dubna 1884 r, ve které ukázal hlavní poslání zednářů, jejich strukturu, metody působení, ohrožení jaké vytváří a způsoby jak se před nimi chránit.

Dva roky na to papež napsal speciální modlitbu k sv. Michaelu Archandělu pod vlivem hrůzostrašného zjevení démonů, které se shromažďovaly nad Vatikánem s úmyslem ho oblehnout. Neznáme podrobnosti toho zjevení. Je jisté, že papež napsal tu modlitbu 29. Července 1886 a nakázal sekretáři Kongregace Obřadů poslat ji všem diecézním biskupům světa, aby se ji modlili kněží s věřícími v kleče po každé tiché mši tj. nezpívané.

o. Domenico Pechenino píše o zjevení: Nepamatuji přesně rok. Jednoho dne veliký papež Lev XIII odsloužil svoji mši a účastnil se další v rámci díkyčinění, jak to měl ve zvyku dělat. V jistém okamžiku bylo vidět, že energický zvedl hlavu a pak se zadíval na něco nad hlavou celebranta. Díval se bez hnutí víčky ale s pocitem strachu a překvapení, měnil se v obličeji. Něco nevídaného se v něm dělo. Konečně, jakoby se odněkud vracel k sobě, udělal energický pohyb rukou a vstal. Šel do své soukromé knihovny. Jeho blízcí šli za ním ve spěchu a neklidu. Ptali se ho jemně: Svatý otče, cítíte se dobře? Něco potřebujete. Odvětil: „nic, nic“ a zamknul se v pokoji. Po půl hodině nechal zavolat sekretáře |Kongregace Obřadů dál mu list papíru a přikázal vytisknout na něm napsaný text a poslat všem diecézním biskupům. Co na tom listu bylo? Modlitba, kterou se modlíme po mši sv. s prosbou k P. Marii a vroucí prosbou ke Knížeti nebeského vojska, prosící Boha, aby svrhnul satana do pekla. Dokonce nařídil, aby se ji modlilo v kleče.

A já se ptám, když sleduji vývoj v prvním desetiletí století jednadvacátého století, skončil tento útok satana??? Mám dojem, že se spíš znásobil. A měl jsem možnost mluvit se třemi exorcisty (kněžími majícími pověření od biskupa k vymítání ďábla z posedlých) a všichni se shodují, že ďábel útočí jak pomínutý! A my budeme mlčet a nečinně přihlížet, jak nás pomalu, ale jistě zdolává – proto alespoň tato modlitba.

P. F. Hofman

Asi tu je chyb jako maku, ale hledejme všude jen to dobré! F.H. ☺

-

Vydáno 20. října 2011 pro vnitřní potřebu farností Skuteč a Předhradí.

Kontakt: Děkanský úřad, Tyršova 1, 539 73 Skuteč, tel. P. Hofman – 731746755

Internet: www.faraskutec.cz, www.donebe.eu